

og den er høj, det er de store nye Byrder, som ville blive væltede over paa Befolkningen baade direkte og indirekte, baade ved Persontaksternes og ved Godstaksternes Forhøjelse. Vi Socialdemokrater ønske ikke at være med til et saadant Lotterispil, hvor der kastes Plat og Krone om saa store samfundsmæssige Interesser, som Talen er om her. Vi mene, at dette Spil ikke er nogen samvittighedsfuld Varetagelse af de Opgaver, Vælgerne have lagt i vore Hænder. Og vi ønske at henlede Tingets Opmærksomhed paa det Ansvar, det paadrager sig ved at vedtage en Lov i det nærværende Lovforslags Lignelse uden nogen som helst Sikkerhed eller virkelig Sandsynlighed for, at den vil holde de Løfter, som Trafikministeriet har givet. Det er Grunden til, at vi have fundet det korrektest overhovedet ikke at stille noget Ændringsforslag.

Hvad de fra anden Side stillede Ændringsforslag angaar, maa jeg sige, at vi kunne tilraade at stemme for dem, der ere opstillede under Numrene 6—12 og fremdeles under 14 og 16, der skyldes det radikale Parti og praktisk talt gaa ud paa, at hele Loven afvises, og at der i Stedet for de foreslaaede Forhøjelser indføres nogle smaa Fremskridt og Forbedringer i den hidtil gældende Lov, samt at Spørgsmaalet om de økonomiske Ulemper ved Statsbanernes Administration bliver taget op til en Undersøgelse, som vistnok i allerhøjeste Grad tilfrænges.

Ogsaa Ændringsforslaget under Nr. 15, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), kan jeg tilraade at stemme for. Det gaar ud paa, at de foreslaaede Gods- og Kreaturtakster ikke skulle træde i Kraft, før de ere indregnede i Forbindelse med Udlandet — hvorved man i alt Fald vilde undgaa den Uhyrlighed, at vi herhjemme skulle betale højere Takster for dansk Gods, der trafikeres over de danske Statsbaner, end der betales for det tilsvarende udenlandske Gods, der sendes over de samme Strækninger. Hvis det var saadan, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) formodede, at det kunde lykkes Trafikministeriet at faa Aftalerne med Udlandet truffne saa betids, at de traadte i Kraft samtidig med, at Loven i øvrigt traadte ud i Livet, vilde jo en Ændring som den af det ærede Medlem foreslaaede være overflødig, men det er vel ret usandsynligt, at det skulde kunne lykkes. Vi have Trafikministerens eget Ord for, at der til en saadan Indregning kræves „aarelange Forhandlinger“, som der staa i Motiverne til Forslaget.

Om de øvrige Ændringsforslag, der ere stillede af Regeringspartiet og Højre i Forening, gælder det samme som om Lovforslaget som Helhed. Vi se paa disse Ændringer som paa noget, der er stillet op paa Maa og Faa, og vi betragte det som ret umuligt, at der kan tilvejebringes nogen Sandsynlighed for deres eventuelle finansielle Betydning, og alene af den Grund, om ikke af andre Grunde — og de andre Grunde skal jeg ikke dvæle ved her, da jeg udførligt har fremsat dem ved første Behandling — kunne vi ikke give dem vor Støtte. Naar jeg i øvrigt ikke vil modsætte mig, at nærværende Forslag overgaa til tredje Behandling i den Skikkelse, hvori det antagelig vedtages her i Tinget, er det ud fra den Forudsætning, at det Materiale, der ligger til Grund for Forslaget, i Mellemtiden mellem anden og tredje Behandling bliver gjort til Genstand for en grundig og saglig Drøftelse ud fra den Kritik, jeg her har anført en Række Eksempler paa, netop den Drøftelse, som man hidtil fra anden Side har skudt fra sig. Skulde det saa ske, at denne Drøftelse krævede saa mange nye Undersøgelser og tog saa lang Tid, at Lovforslaget ikke i indeværende Rigsdagssamling kunde naa tilbage her til Salen, skulde jeg græde over det med tørre Taaerer. Men sker det, at Lovforslaget i væsentlig uforandret Skikkelse paa ny kommer til at foreligge her i Salen til tredje Behandling og endelig Vedtagelse i dette Ting, ville vi fra Socialdemokratiets Side stemme imod. For i den Handling, man vil begaa ved at vedtage et efter vor Opfattelse saa slet og saa slet motiveret Forslag som det nærværende, ønske vi ikke at være medskyldige.

J. Andersen: Det Mindretal, paa hvis Vegne jeg skal tale, anser det for urigtigt at gaa med til den foreslaaede Forhøjelse af Taksterne baade for Persontrafik og for Godstrafik. Vi ere enige med Flertallet i, at Statsbanerne bør give et større procentvis Udbytte, end de efter Regnskabet, som det er opstillet, have givet det sidste Regnskabsaar. Det staaar jo opført til 1,23 pCt., og det ere vi alle enige om er for lidt. Men vi ere ikke sikre paa, at dette Tal er rigtigt. Der er nogen Sandsynlighed for, at den Sum, vore Jernbaner staa opførte til, er alt for høj, og hvis det er Tilfældet, maa Jernbanedriften give et helt andet Procentudbytte end det, her er angivet. Vi ere ikke sikre paa, at det opgivne Tal er rigtigt, og ville ikke bygge noget som helst derpaa. Men selv om det var rigtigt, mene vi, der er saadanne For-